

Sygn. akt: I C 488/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Magdalena Podoluk

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w L.

przeciwko J. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w L. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 13 stycznia 2016 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej J. K. kwoty 1.430,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Domagała się także zasądzenia od pozwanej kosztów sądowych w kwocie 30 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz innych kosztów (0,30 zł tytułem opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wierzytelność dochodzona przez nią od pozwanej wynika z braku zapłaty przez pozwaną za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) S.A. Strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność, której dochodzi w tym postępowaniu na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z poprzednim wierzycielem dnia 23 września 2015 r. Na wartość przedmiotu sporu tj. kwotę 1.430,06 zł składa się suma należności z poszczególnych faktur i not wystawionych przez poprzedniego wierzyciela oraz skapitalizowane odsetki naliczone od dnia następnego po dniu wskazanym w fakturze jako dzień zapłaty do dnia wytoczenia powództwa w kwocie 78,12 zł. W pozwie strona powodowa wskazała jakie należności - w jakiej wysokości, kiedy wymagalne i stwierdzone jaką fakturą składają się na żądanie pozwu. Strona powodowa wskazała, że wysłała pozwanej wezwanie do dobrowolnej zapłaty całej należności żądanej pozwem.

W dniu 2 lutego 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Nysie.

Strona powodowa w piśmie i pozwie wniesionym dnia 22 marca 2016 r. (k. 10-13) podtrzymała stanowisko zawarte w pierwotnym pozwie.

Pozwana J. K. prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy dnia 25 maja 2016 r. nie stawiła się na nią i nie wdała się w spór. Na rozprawie w dniu 25 maja 2016 r. Sąd wydał w niniejszej sprawie wyrok zaoczny oddalający powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2013 r. zawarta została pomiędzy (...) S. A. z siedzibą w W., a (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu, umowa ramowa przelewu wierzytelności. Do umowy tej strony zawarły aneksy nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 r., nr 2 z dnia 14 lutego 2014 r. i nr 3 z dnia 23 lipca 2015 r. W dniu 22 września 2015 r. zostało między tymi stronami zawarte porozumienie nr 17 na mocy którego (...) S. A. z siedzibą w W. przelała na rzecz strony powodowej wierzytelności określone w ust. 1 porozumienia.

(dowód: porozumienie nr 17 k. 17)

W dniu 15 października 2015 r. (...) S. A. w imieniu (...) S. A. w W. sporządziła pisemne zawiadomienie skierowane do J. K., że w dniu 23 września 2015 r. (...) S. A. w W. dokonała przelewu wierzytelności szczegółowo w nim opisanej wynikającej z faktur VAT i not: z 07.07.2014 r. na kwotę 102,35 zł; z 07.09.2014 r. na kwotę 102,35 zł; z 07.10.2014 r. na kwotę 0,51 zł; z 07.10.2014 r. na kwotę 32,36 zł; z 07.11.2014 r. na kwotę 32,36 zł; z 07.12.2014 r. na kwotę 32,36 zł; z 07.01.2015 r. na kwotę 32,36 zł; z 03.07.2015 r. na kwotę 1.017,80 zł (opłaty karne) na rzecz (...) (Luxembourg) S.A. (...) z dnia 15 października 2015 r. (...) (Luxembourg) S.A. wezwała pozwaną J. K. do zapłaty uzyskanej w drodze przelewu wierzytelności (...) S. A. w kwocie 1.404,10 zł do dnia 30 października 2015 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 15, wezwanie do zapłaty z 15.10.2015 r. k. 16)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je w całości oddalić.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż postępowanie w niniejszej sprawie miało charakter uproszczony.

Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika do pozwu dołączyła jedynie: opatrzone datą 15 października 2015 r. pismo skierowane do J. K. informujące, że w dniu 23 września 2015 r. (...) S. A. w W. dokonała przelewu wierzytelności szczegółowo w nim opisanej na rzecz (...) (Luxembourg) S.A., wezwanie do zapłaty kwoty 1.404,10 zł z dnia 15 października 2015 r. oraz porozumienie nr 17 do umowy ramowej przelewu wierzytelności z 22.09.2013 r.

Natomiast na wezwanie Sądu z dnia 6 kwietnia 2016 r. (k. 19) strona powodowa mimo upływu zakreślonego terminu do chwili wydania wyroku zaocznego nie przedłożyła faktur wystawionych przez zbywcę wierzytelności oraz umowy łączącej zbywcę wierzytelności z pozwaną.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie zaś art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

W niniejszej sprawie brak wystarczających dowodów, że strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą względem J. K. od (...) S. A. z siedzibą w W.. Nie sposób też ustalić na podstawie dowodów dołączonych do pisma uzupełniającego braki formalne pozwu, w sposób nie budzący wątpliwości, czy pozwana była dłużniczką pierwotnego wierzyciela, a jeśli tak, to w jakiej wysokości.

Zgodnie z art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie okoliczności wskazane w pozwie budziły wątpliwości Sądu i nie zostały one rozwiane przez pozwaną mimo wezwania.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu) a nadto art. 3 k.p.c. wedle którego strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów prawa należało orzec jak na wstępie.